

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu anu 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe unu 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULU XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Orseria garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Sortisorii nefrancați nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

N° 131.

Sâmbătă 28 Iulie (9 Augustu)

1884.

Brașovă în 27 Iulie (8 Augustu).

De unu șir de ani încôce mai în fie-care anu ne anunță firul telegrafic pe timpul acesta întelnirea împăraților Austro-Ungariei și a Germaniei. Totdeuna acesta veste e acompaniată de corul oficioșilor noștri, cari cântă imnuri de bucuria serbându acestu evenimentu ca o nouă garanția pentru pacea monarhiei și a Europei.

Și în anul acesta betrânul împăratu Wilhelm a vizitat și a îmbrățișat pe împăratul Franciscu Iosifu la Ișl. Inse întelnirea de eră a celor doi împărați, deși nu mai era ceva nou, a fost urmărită c'unu interesu multu mai viu de lumea politică și diplomatică și s'a pututu observa, că mai ales în unele cercuri din monarhia noastră ea a deșteptat unele îngrijiri, cari pâna acuma nu existau.

Interesarea a trebuit să crească într'unu momentu, când constelațiunea politică, după nereușita conferență egiptenă, pare a fi în ajun de a se schimbă; ea îngrijirile sunt întemeiate în lipsa de orice informațiune asupra scopului negoțiarilor dela Ișl, pentru cari au fost anume chiamați acolo ministrul nostru de esterne și ministrul președinte ungurescu.

Ce caută d-lu Tisza la Ișl? Cestiunea acesta o vedem multu ventilată. Mai tôte foile maghiare sunt de părere, că la întvederea de eră, a împăraților a trebuit să se tracteze și de o cestiune, care privesce directu Ungaria, căci la din contră nu ar fi fost reclamată prezența ministrului președinte ungurescu.

„Privim cu îngrijire spre Ișl — dice *Pesti Naplo* — Acolo se pregătesce ceva, căci au fost chiamați și ministrii: Kalnoky și Tisza Kalman. De sigur că la ceea ce se prepară este de lipsă și învoirea parlamentelor monarhiei noastre. De pildă *anecsiunea Bosniei*. Său pôte vr'unu tratatū internaționalu polițienescu pentru urmărirea nihilistilor, socialistilor, irredentiștilor, anarhiștilor și altor secte revoluționare.“

„Ori dora altceva se pregătesce?“

„Intelnirea împăraților la Ișl a premerșu conferența arhiducelui Albrecht cu ambasadorul rusescu și germanu și cu ministrul de esterne. După aceea în totă graba a călătorit comitele Kalnoky la Ișl și a raportat Maiestății Sale despre decursul conferenței. În urma acesta o fostu chemat și Tisza la Ișl. Se pare că politica santei alianțe vrea să reinvie. Alianța germană *erăși a degeneratū în alianță rusescă* și ministrii sunt citați dinaintea împăraților, pentru ca se fie însărcinați cu executarea hotăririlor lor!“

„Peste puțin va eși iepurile din tufă și vomu sci atunci, ce au promis ministrii. De altă dată amu salutat cu bucuria întelnirea ca semn al prelungirii păcii și al prieteniei cu Germania, der acum împărați negoțiază și acesta este periculosu pentru pace.“

Așa se exprimă organul opozițiunei moderate. Celelalte diare combinază earăși în felul lor, der tôte exprimă temeri și indoeli față de cele ce se petrecu. Unele găsescu, că înainte de plecarea lui Tisza nu s'a ținutu consiliu de ministri în Peșta și deduc de aici, că trebuie să se fierbe ceva în secretu, ca atunci când a fostu vorbă de ocuparea Bosniei. Numai diarele guvernamentale redică pe stăpânul lor până în alu șeptelea ceriu și voru să descrie lucrul astfelu ca și când fără Tisza nu s'ar mai puté face nimica. Refrenul corului servil

este: Patria maghiară pôte fi liniștită, căci și Tisza a fostu de față. . . .

Nu scimă, de, decât v• fi așa de ușor a liniști poporele din imperiu cu asemeni osanale oficiose. Poporele, sunt pășite și nu mai credă așa ușor. Pentru ele din tôte eventualitățile e sigură numai aceea, ce-o accentuează forte nemeritu „Egyetértés“ că adevă la Ișl nu s'a tratatū despre modul cum se micșoreze dările cele apăsătoare, ci mai curendū ne putem așteptă că se voru sporī.

SCRİ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.“)

Ișl, 8 Augustu. — M. Sa a adus eră pe împăratul germanu la prânful ce s'a datu la 2 ore. După ce s'au despărțit de regina, monarhii s'au dus la gară. Impăratul germanu a plecatu la 3¹/₂ ore. Monarhii s'au sărutat și s'au îmbrățișat de repeșite ori.

Versailles, 8 Augustu. — Propunerea lui Mirrianis, de a se amână congresul până la 25 Octomvre, a fost respinsă. Desbaterea generală a începutu.

Roma, 8 Augustu. — În noștea de 7 Augustu au fostu la Roma, Frascati și Albano două cutremure cu detunături înăbușite. Pagube nu s'au ivitū nicăiri. Alaltaeri au fostu în Panciolieri și Varignano câte unu mortu de coleră. În lazaretul din Varignano a murit unu marinaru de coleră.

Toulon, 8 Augustu. — De alaltaeri dimineță au fostu în Toulon 5 și în Marsilia 6 morți de coleră. Câteva casuri isolate s'au ivitū și în diferite localități din sudu.

Viena, 7 Augustu. — Ucigașul și anarhistul Stellmayer, după ce sentința de morțe s'a cofirmat de tôte instanțele, va fi executatū mâne dimineță.

CRONICA ȚILEI.

Măne, Sâmbătă, în 9 Augustu, capela orășenescă va cântă, de va fi vreme frumoșă, în „Schützenhaus.“ După cererea publicului se va cântă și potpouri-ul „Călătoria prin Europa.“

Comitetul institutū pentru primirea Maiestății Sale la Aradū a hotăritū modul, în care se se facă primirea. Se voru construi trei arcuri de triumf și sera cetatea va fi iluminată. Piața principală va fi iluminată în două locuri de câte unu sôre electrică. Impăratul va vizitā și institutule publice.

La manevrele de pe câmpul Marchei voru luă parte corpul alu 5-lea și alu 10-lea. Celu dintăiu constă din 40 bataliune, 3¹/₄ companii, 32 escadrone, 16 baterii și stă sub comanda baronului de Cathy; alu doilea constă din 43 bataliune, 1¹/₄ companii, 32 escadrone, 18 baterii și e pus sub comanda baronului de Stubenrauch.

Studenții năsăudenī dela școlele mai inalte voru aranjā la 18 Augustu st. n. unu „Bălu academicu“ în sala hotelului „Rahova“ din Năsăudu. Venitul e destinatū creării unui fondū pentru studenții academici sêraci. Ofertele mērimōse se voru cuită pe cale diaristică.

După informările unui diarū din Budapeșta, ministru-președinte Tisza ar fi fostu directu invitatū de M. S. Impăratul să mērgā la Ișl, ca să fie de față la întelnirea împăraților. Din partea curții i s'ar fi rēnditū și nisce odăi în hotelul „Post“ de acolo. Mercuri ministru-președinte a sositū la Ișl.

In Simeg s'au distrustū — de cine nu se scie —

portile unui cimitirū ovrescu și trei petri de pe morminte. »Pester Lloyd« numesce întelnirea acesta unui atentatū împotriva cimitirului ovrescu!

Primarul orașului Königgrätz ar fi primitū — după cum se telegrafēză din Praga — dela comanda corpului alu 4-lea de armată, unu decretū, prin care împăratul ar concede părăsirea fortăreței și dărîmarea parțială a șanțurilor. Königgrätzul nu mai este de lipsă să trecă de punctu întăritū alu împărăției.

In călătoria sa la Belgradū, M. S. regele Carolū va fi însoțitū de generalul Fălcoianu.

Patriarchul Angelici a fostu primitū de părechia regală din Belgradū în modu strălucitū. În grădina de iarnă a noului castelū regalū s'a datū unu prânful, la care Patriarchul ședū de-a drepta regelui. Regele Milanū ridică unu toastū, în care salutā pe înaltul ôșpe bisericescu ca pe succesorul acelor patriarhi, cari în zilele cele mai triste ale poporului sêrbescu, sub scutul și bunăvoința nobilului domnitorū alu casei habsburgice, au luminatū poporul sêrbescu și au aședatū biserica ortodoxă pe o basă tare.

»Carpații« din Craiova scriu: Secerișul aproape terminatū urmeză cu activitate prin tôte părțile. În genere, recolta e forte satisfăcătoare, atātū în privința cantitativă câtū și calitativă. Porumbul continuă a fi pre frumosu, în genere și promite cea mai frumoșă recoltă. O singură plôie inse totū se mai necesitează, și apoi totul va fi asiguratū.

Diarul »Ecolu Severinului« dice, că s'a primitū unu ordinū la prefectură, ca să înființeze unu serviciu de inspecțiā călătorilor ce vin din susul Dunării; în lipsa unui localū specialū, prefectura a cerutū la ministerū să-i dea cantorulū liniei feratei în apropiere de debarcaderū, sēu serviciulū inspecții să se facă pe bordul unui șlepu cum a fostū și altă dată.

Același diarū află, că comisiunea de delimitare a fruntarielor între România și Austro-Ungaria, la plaiul Vulcanū, între Mehedinți și Gorju, a întâmpinatū reclamațiune din partea moșnenilor Costeni susținută de unu hrisovū din timpul lui Matei Basarabū, prin care dovedescu, că trei munți ce sunt astăzi cotropiți de Unguri, aparțin României. Delegații Unguri au propusū pace înapoiind României doi munți, eră unul să aparțină Ungariei. Comisiunea romană a protestatū dicendū, că nu va cedă nicī unu degetū din teritorulū României. Comisiunea a plecatū spre Verciorova, unde se pretinde, că sunt calcări mai mari din partea Ungariei.

»Farul Costanței« desminte scirea, că Musulmanii ar fi emigrandū din Dobrogea, speriați fiind de concentrarea recruților. Emigrarea lor se face acum în mai mică mēsură, decâtū ori când. Se pôte chiar dice, că a încetatū cu totul.

»Opinca« scrie: Eră a apărutū o enciclică a P. S. Mitropolitului Calinicū, prin care laudă guvernulū românū și invitā pe credincioși la supunere orbescă cătră densulū.

»Telegraful« scrie: Pentru ocuparea a cinci burse la școla normală superiōră din Bucuresci, și anume: patru în secțiunea de litere și una în secțiunea sciințelor matematice, se publică concursū pe ziua de 25 Septembrie 1885; concursurile se voru ține în localulū Universității din Bucuresci de cătră consiliile profesorele ale facultăților respective, cari voru fixā și condițiunile.

M. S. regele României va primi șeptemăna viitoare visita A. S. Ducelui de Nassau, unchiului M. S. reginei.

Bozo Petrovič, președintele senatului muntenegrinū și socrulū principelui Nichița, se află în Constantinopole și e ôșpe alu Sultanului. Se crede, că misiunea lui privesce politica Austriei față de Muntenegru.

Intre Constanținopolū și Varna s'a începutū servi-

ciul postei turcești. Se împlinesc de vaporul Dolma-Bakce.

Marele duce Constantin Nicolaevic a plecat din Viena la Bayreuth, după ce a petrecut în capitală câteva zile incognito, precum și venise.

Argumentul de căpeteniă, pentru care guvernul actual belegic voesce a restabili relațiile diplomatice cu vaticanul este, că suveranul papă cunoșce Belgia și instituțiile ei, că a dovedit simpatia față de ea la totă ocaziunea și că sfaturile lui au avut totdeauna cele mai fericite urmări pentru ea.

Mișcările partidului liberal din Belgia împotriva legii nouă clericale despre școli, iau dimensiuni totuși mai mari. În Bruxelles se va ține azi un meeting pentru formularea unei rezoluții, ce se va prezenta în corpore camerei și regelui. În Antwerpen poporul a făcut ovațiuni consiliului orașenesc, ce chiar se adunase pentru a redacta un protest împotriva numitei legi.

Peste câteva zile, generalul german Stockmar va celebra nunta de diamant cu soția sa, care este în vârstă de optzeci de ani. Nu este multă vreme de când el însuși a celebrat a nouăzeciua aniversară a nașterii sale.

Cuartașul general al statului-major german, pentru manevrele corpului 7 și 8 va fi la Düsseldorf, unde se vor aduna și ofițerii străini. Mareșalul de Molke, care a pregătit planul manevrelor, va conduce în persoană execuțiunea lui, asistat fiind de loc. generalul contele de Waldersee.

Lordul Northbrook împreună cu Baring vor merge în decursul unei luni în Egipt, să studieze starea lucrurilor și să vedă, ce sfaturi sunt cu cale a se da guvernului și ce pașuri se se mai întreprindă.

În urma declarațiunii guvernului chinez, că se învoesce a da 3¹/₂ milioane franci în loc de 40 mil. cât ceru Franța, trimisul acesteia, Patenôtre, a întrerupt tratările cu China. Guvernul Franței a amenințat că va căuta satisfacțiune cu armele și de nu se va întâmpla vre-o schimbare din partea Chinei, flota admiralului Courbet va trebui să intre în acțiune.

Congresul anti-filoxeric ce trebuia să se întrunească în curând la Turin, s'a amânat pentru un timp nehotărît, din cauza carantinelor.

INFRAȚIRE CROATO-SLAVĂ ÎN VIENA.

În cele din urmă Croații totuși s'au gândit altfel și s'au decis a vizita pe frații Cehi. 170 de Croați din Agram au plecat la Praga, să viziteze teatrul național boem. Alaltaer au petrecut în Viena. »Slovenska beseda« a arangiat o serbare în onoarea lor. La gara de sud, unde se aștepta sosirea lor, dimineața reuniunile de cântări slave au eșit să întâmpine pe frații lor Croați cu muzică și cu cuvântări; der din întâmplare Croații sosiseră deja cu o oră mai înainte. Însă seara s'a arangiat un banchet la otelul »Stadt Wien« în onoarea Croaților. Tote reuniunile slave din Viena, mulți studenți boemi, poloni și ruși, reprezentanții clerului rusesc, laolaltă cam vr'o 300 inși s'au adunat, ca să-și felicite. Croații numai târziu au sosit, căci în corpore erau la operă. Dintre Agramienii eră de față profesorul dela universitate Ianicek, redactorii foilor naționale croate și câți-va studenți eliminați dela universitatea din Agram. Deputații croați demonstrative au lipsit, erau adecă superați de primirea bună ce li s'a făcut în Ungurilor în Praga.

Serbarea s'a început cu cântarea unui cântec popular slav. După aceea președintele reuniunii de cântări slave din Viena, Dr. Lenoč, a binevențiat pe Croați, rostind puține cuvinte în limba boemă. După el a vorbit președintele unei reuniuni polone în limba polonă. A intonat curagiul Boemilor, dicând că aceștia ca un zid de apărare s'au pus stăvilă, contra năvălirii Germanilor, și a accentuat, că ceilalți Slavi trebuie să spriginască pe Cehi în această luptă (Aprobări). »Pentru aceea noi Slavii trebuie să fim una« (Aprobări). Ca să ajungem scopul comun, toate semințiile slave trebuie să se alieze, și nu le este ertat niciodată, să facă alianță cu o națiune, care de seculi întregi s'a arătat vrășmașă Slavilor (Aprobări șgomotose). În numele Croaților Rebeg, unul dintre studenții eliminați dela Universitatea din Agram, a mulțumit pentru cordiala primire în limba croată, adăugând, că Croații sunt conduși de o sinceră și curată iubire către boemi, cari cu deosebire acuma mari merite și-au câștigat în privința națională în interesul cauzei comune. »Visita noastră la Praga,« duse el, este de o importanță cu deosebire acum, când Croații încă

luptă o mare luptă națională, în care mulți nobili fii ai națiunii au căzut deja. Dar decât Croații s'au putut apăra și au scăpat de Tătari, cred, că și în această luptă vom reși învingători (Aplause neîntrerupte). În sfârșit redactorul Harambașici plin de însuflețire amintese vechia poveste slavă despre Svatopluk și fii săi, întonând, că Slavii numai prin unire pot deveni tari, și atunci al lor este viitorul (Aprobări).

Ideea panslavă desu și cu tăria se accentua în întreg decursul serbarei.

EVREII ÎN ROMÂNIA.

Worms, președintele societății anglo-israelite, întrebă într-o ședință a parlamentului englez, decât legea votată în România contra comerțului ambulant nu este o violare a articolului 44 din tratatul de la Berlin? Lordul Fitzmaurice răspunse, că i se pare îndoișos acesta. Ocupându-se și »Națiunea« de întrebarea lui Worms, scrie:

»Fără a atribui acestui incident o însemnată oarecare, el ne arată, cu toate acestea, că alianța israelită nu încetază d'a privi România ca o țară ce este menită a fi exploatată de fii lui Israel. Dar cea ce pare mai straniu în intervenirea d-lui Worms, este ca un membru al parlamentului englez să nu știe a face osebire între cesțiunile internaționale și cesțiunile, care privesc ordinea interioară a unui Stat neatârnat. Ne mirăm cum d. Worms a fost atât de tare impresionat de o lege, care nu face nici oosebire între străini și Români și prin care se stabilește numai o măsură protectoare a comerțului stabil contra comercianților ambulanti, pe când n'a crezut de cuviință să ridice vocea contra antisemitismului, ce se manifestă cu atâta sâlbătăcie în țeri chiar mult mai înainte de cât noi în civilizațiune. În Rusia încă și în Ungaria nu trece o lună fără ca telegraful să nu aducă șcirea, că au avut loc nouă manifestațiuni antisemitice, turburări serioase, prădăciuni și măceluri.«

»Națiunea« arată apoi persecuțiunile, ce au suferit Evreii în alte țeri, arată că în România s'au dat chiar și drepturi politice israeliților, »de ce nu crede, că trebuie să se căiască«, arată nedreptatea lui Worms față de România și apoi dăce:

România va rămâne o țară ospitalieră precum a fost totdeauna. Nu vom face antisemitism contra israeliților ce locuesc pe pământul românesc, dar nici vom permite cuiva, alianței israelite mai cu deosebire, d'a se amesteca în afacerile noastre interioare.

DIVORȚIUL ÎN FRANȚIA.

După legea cea nouă publicată în »Journal Officiel« se permite acum în Erancia și catolicilor divorțul. Despărțirii pot după un timp anumiți — afară de unele excepțiuni — să păsască la a doua căsătorie. Aceia însă, cari și după a doua căsătorie s'au despărțit formal, nu se pot căsători a treia oară. Spre a nu face presiune asupra conștiinței celor ce țin încă strins la indisolubilitatea căsătoriei, pe lângă divorțul se susține și separațiunea de corp. După trei ani în urma unei simple investigațiuni judecătorești, separațiunea devine divorț definitiv și astfel ambelor părți litigante li se dă dreptul de a se căsători de nou. Legea are valoare și pentru cei ce s'au despărțit înainte cu trei sau cu mai mulți ani. Ca motive de divorț se recunosc: adulterul, infamia (prin condamnarea la o pedeapsă desonorătoare), brutalități, maltratări și răni grele. Invoirea reciprocă de a se divorța e eschisă, totuși asemenea nu este pribegirea sau alienațiunea unuia dintre soți motiv de divorț. Publicarea de notițe despre procesele divorțiale e oprită. Indată ce sentința are valoare de drept, actorul trebuie să prezinte o copie de pe ia primăriei, la care s'a fost încheiată căsătoria*) și să se introducă divorțul în cărțile ei. Dacă nu se împlinesc această formalitate în decursul de două luni, sentința își pierde dreptul, căsătoria rămâne validă și dizolvarea ei se poate face numai pe baza altor motive nouă. Soția despărțită trebuie să-și ia iarăși numele, care l'a avut ca fată.

»Journal des Debats« anunță, că după cele mai sigure informațiuni, în urma publicării legii nouă, vre-o 3000 de separațiuni de corp s'au transformat în divorțuri definitive.

CORESPONDINȚĂ PARTICULARĂ A »GAZET. TRANS.« Cernăuți, 27 Iulie 1884.

În corespondența ce v'am trimis-o cu data de 24 Iulie, v'am făcut o scurtă dare de seamă despre cele două ședințe ale dietei Bucovinei.

Acum îmi permit a vă comunica din vorbă în

*) În Franția există, precum șcim, căsătoria civilă.

vorbă partea cea mai interesantă din discursul d-lui căpitan al țerii A. Vasilco. După ce a vorbit despre diferitele reforme, cu care se va ocupa dieta, continuă astfel:

»Dacă în desbaterile acestei diete se vor ivi diferențe de opinie între membri și între fracțiuni, — și e bine chiar să se ivescă așa ceva, căci prin acesta se produce o emulațiune de a lucra cum e mai bine, — în tot cazul sunt sigur, că membrii acestei diete, cu totă divergența de păreri, vor avea în vedere numai binele țerii. În acest raport, precum și în privința apărării autonomiei și independenței provinciale a Bucovinei vom fi totți totdeauna uniți. (Bravo! Bravo!).

Tot așa de uniți vom fi, domnilor, în nisuița de a ne feri în desbaterile acestei diete de acele lupte naționale, cari se ivesc în alte camere. (Bravo! Aprobări). Noi n'am avut astfel de lupte și de sigur se pot evita și pe viitor, decât fiecare din noi va avea înaintea ochilor devisa: »drept egal pentru totți.« (Bravo! Bravo!)

Acum, domnilor, după ce am atinsu cesțiunea națională, îmi veți permite mie ca Român, ca adă când prin Pre Inalta Grație sunt chemat a lua președința dietei, să-mi exprim vederile mele personale asupra cesțiunii naționale în Bucovina.

În Bucovina trăiesc împreună trei naționalități egal îndreptățite, ale căror limbi sunt valabile în țară; acestea sunt naționalitățile germană, rutenă și română. Cari sunt așa dar aspirațiunile noastre naționale? Noi Românii ne silim, în sfera ideii de stat austriac, la care ținem neclintit și cu totă lealitatea, să dezvoltăm naționalitatea noastră pe acele baze, ce ni sunt garantate prin legile fundamentale ale statului, și de sigur ne-am atrage disprețul general și l'am și merită deplin, decât noi am renunțat de bună voie la drepturile ce ni se cuvin după lege.

Cu aceste cuvinte — și credeți-mi, fără gânduri ascunse — am precisat întreg programul nostru național, și numai desfigurări tendențioase ne-ar pute atribui alte intențiuni. Acesta-i un program, care nu vatămă drepturile celorlalți și nici nu va fi în stare cineva să ne dovedească, că noi am încercat măcar să vatămăm drepturile recunoscute prin lege ale vre-unei naționalități, care trăiesc în Bucovina.

De drepturi egale ca noi se bucură și compatrioții noștri ruteni. Li stimăm din adâncul inimei, căci acela, care în adevăr își iubesc poporul său, nu poate și nu-i e permis să întindă mâna sa spre a scurta drepturile unei alte naționalități, decât nu vrea, ca o asemenea nedreptate să se facă vre-o dată și poporului său.

Tot atâtu de puțin am pute consimți, să se atingă și drepturile, garantate prin legile fundamentale ale statului, ale Germanilor din țera noastră. Limba germană e limba Pre Inaltei noastre dinastii, ea e singura legătură dintre popoarele monarhiei austriace, și prin urmare limba de fapt a statului. Ea e limba unei națiuni culte și dezvoltate, și e necondiționat necesar să o cunoască complect fiecare Austriac. Și ore s'ar pute să fim noi atâtu de soviniști, ba aș pute dăce, atâtu de neînțelepți, încât să respingem această limbă sau să vatămăm drepturile Germanilor din Bucovina!

Nu, domnilor; tot atâtu de puțin vrem să lovim în drepturile lor pe Germani, ca și pe Ruteni. Respecte-ne compatrioții noștri germani și ruteni drepturile noastre, și desigur noi nimic nu vom întreprinde ce ar pute turbura relațiunile noastre către dânsii.

Scusați-mă, domnilor, pentru această excursiune ce am făcut-o pe tărâmul național. Pote că unora din d-văstră li s'a părut acesta de prisos. Eu însă am pornit din adevărata convingere, că vorbele mele, cari — o pot spune pe față — sunt și ecoul conaționalilor mei (strigăte: Forțe adevărate!) au fost exprimate tocmai la timp, pentru ca să vârsu lumină asupra aspirațiunilor noastre naționale, despre cari au pătuns în publicitate păreri rătăcite.

Ce s'a lucrat în dietă, după terminarea discursului, v'am arătat în corespondența trecută. Vă vom ține în curent de toate lucrările importante ale dietei noastre.

Cerna.

PROGRAMĂ

pentru festivitățile arangiate cu ocaziunea adunării generale a Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român din Transilvania, întrunite în Orăștia la 16—19 August 1884 st. n.

16 August.

1. Primirea comitetului central din Sibiu. 2. Convenire amicală în pavilionul de pe promenada orașenă, eventual în sala dela otelul Național la 7 ore seara.

17 August.

3. Servitiu divin celebrat în bisericile române de ambele confesiuni la 8 ore a. m. 4. Ședința adunării generale în biserică gr. or. la 10 ore a. m. 5. Producțiune musicală în sala otelului la contele Széchenyi la 8 ore seara.

18 August.

6. Servitiu divin celebrat în bisericile române de ambele confesiuni la 8 ore a. m. 7. Ședința adunării generale în biserică gr. or. la 10 ore a. m. 8. Prânz comun în otelul la contele Széchenyi la 2 ore p. m. 9. Producțiunea pompierilor voluntari din Orăștia la 5 ore p. m. 10. Bal în sala otelului la contele Széchenyi la 9 ore seara.

19 August.

11. Escursiune la Huniadóra.

NB. Biletele de intrare pentru producțiunea musicală, balu și prânzul comunu se află de vândare la d-nii Dr. Ioan Mihă, avocatul, și Dr. Ștefan Eerdely, medicu în Orăștia; — asemenea la acești domni au a se face și insinuările pentru escursiunea la Huciadóra.

Comitetul de primire.

Vințul de jos, 3 August 1884.

Diarele maghiare din Clușiu sunt pline de venin, și asmuțându pre concetățenii asupra noastră, totu ei de cătră pădure strigă, că Românii sunt răsvrătorii. Se înțelege, că pe astfelu de omeni rău voritori și mai răi patrioți nu-i va convinge nimenea despre recerințele unui publicist adevărat. Ei, cari trăiescu numai din profesiunea de calumniatori, spre nefericirea tuturor voru continua în răutatea lor a distruge ori ce încredere reciprocă între popore.

Avându însă în vedere, că acești omeni voiescu a-și da aerulu de reprezentanți ai opiniiei națiunii domnitoare, este cu cale a le vefi în ochi din cându în cându faptele scandalose, ce se comitu dînicu față de poporul român, cari fapte dovedescu numai ura nedumerită. Eță unu faptu:

În zilele trecute patru păstorii de vite resp. ciurdarii satului Daia au fostu citați înainte solgăbirului din locu pentru o născocitu contravențiune de prevaricațiune. Cu tôte că acuatoriulu maghiarū nimicū nu a pututū dovedū contra păstorilorū, totuși ei fură pedepsiți cu arestū de 8 zile. În contra acestei sentințe păstorii făcură apelū. În locū se fie trimiși acasă, ei fură din 31 Iuliu până în 2 Augustu preste pedepsă din sentință — și fără nici o cauză — încarcerați. În 1 Augustu dimineața fură scoși la lucru în grădina subsolgăbirului, unde în di de sərbătore — pre lângă tôte protestările — trebuiră să lucreze până sera ca nisce sclavi; chiar și Sămbătă până la amezlă lucrară, cându apoi de nou li-se ceti sentința publicată deja Joi și se îndrumară cătră casă, ca se-și facă recursulu.

E o rea apucătură și de obște introdusă, că oficialii politici — solgăbirulū mai cu semă — pre timpul lucrului încarcerază omeni sub diferite pretexte, pre cari apoi îi folosescū la lucrulu lorū propriu, scintindu-se pe calea acesta de cheltueli, și făcendū acelorū omeni și pagube, căci este cunoscutū, că mai tôte pedepsele sunt pre lângă arestū împreunate și cu pedepse în bani. Ar fi dară timpul a se pedepsi atari speculațiunii, și credemū că încetandū atare usū mulți bieți omeni ar scăpa de asuprirī.

Cum stămū noi cu libertatea personală și cu cea religioasă, cându la oficii se potū întemprā atari abuzuri? Sēu Românulū este helotū în acesta țeră? Quousque tandem?...

Publius.

REUNIUNEA PENTRU AJUTORAREA VEDUVELORŪ.

LISTA Nr. II.

Membre și membrii fundatori. Dōmnele: Efrosina Popea 25 fl., Reveica Popea 25 fl., Zoe Ienciovic 25 fl., Maria de Steriu 25 fl., D-ra Maria Diamandi 25 fl. Domni: Ioanū Manu 25 fl., Dimitrie Hernea 25 fl., Petrache Zănescu 25 fl. Suma 200 fl.

Membre și membrii ajutatori D-nii: Demeter Eremias 5 fl., Nicolae Ciurcu 10 franci. D-nele: Hareti Popu 5 fl., Hareti Porescu 5 fl. Suma 15 fl. și 10 franci.

Membrelle Active D-nele: Maria Davidu 2 fl., Maria Alexi 1 fl., Maria Zănescu 2 fl., Rosalia Placico 1 fl., Sofia Spudera 2 fl., Susana Turcoa 1 fl., Anastasia Fluștureanu 1 fl., Anastasia Radovicu 2 fl., Veturia Neagoe Romanu 2 fl., Elena Emanuelu 1 fl., Ioana Talaru 1 fl., Maria Munteanu 1 fl., Ecaterina Archimandrescu 2 fl., Chrissi Lecca 1 fl., Vilma Poppu 2 fl., D. D. Lupanu 2 fl., Otilia Bidu 3 fl., Zoe Poppu 1 fl., Elena Mihalovici 1 fl., Iuliana Mihalovici 1 fl., Sevastia Muresianu 1 fl., Zoe Poppu 1 fl., Cornelia Onaciu 1 fl., Hareti Nemesu 1 fl., Otilia Orgidanu 5 fl., Elisa Anken 1 fl., Elisabetha Dobreanu 1 fl., Efrosina G. Ioanū 2 fl., Elena St. Sotiru 2 fl., Luisa Popescu 1 fl., Carolina Ciurcu 5 fl., Otilia Nicolau 2 fl., Elena Safrano 3 fl., Ana Orgidanu 1 fl., Elena Băbădenu 2 fl., Paulina Popu 1 fl., Maria Popea 1 fl., Bălașea Blebea 1 fl., Ecaterina Bărsanu 1 fl., Maria de Prunculu 1 fl., Elena G. Ioanū 1 fl., Victoria Orgidanu 1 fl., Zoe Ciurcu 3 fl., Ecaterina Pușcaru 2 fl., Zoe Damianu 3 fl., Susana Eremia 1 fl., Maria Stoianu 2 fl., Maria Bărbuceanu 1 fl., Susana Frigătoru 1 fl. Suma 81 fl.

DIVERSE.

Dela conservatoriulu din Parisu se scrie, că cu prilejul concursurilor s'a întemprāt unu faptu, ce nu se mai pomenesc în analele lui. Venindū la rēndu cornelele à piston adevă, prof. Arban dīse, că piesa dată de juriu unui elevu alū sēu se o cante e prē grea. Publiculu aplaudă, ținendū ca totdeuna parte elevilorū. Ambroise Thomas, directorul conservatorului, declară atuncī, că alegerea bucăților o face juriulu după cum voiesce și află elū cu cale. Scolarulu lui Arban esecută atuncī bucată cu cea mai mare dexteritate și

repejune și spre marea bucuria a profesorului sēu. Arban se întorse atuncī cătră Ambroise Thomas și-i dīse: »Am fostu prē aspru, rogū pe d-lū directoerū se mē ierte.« Directorulu nu se mulțami însă cu scusa lui Arban ci dīse: »Lasă, nu-i aici loculū se stāmū de vorbă.« Publiculu începū atuncī a face unu sgomotū infernalū și flueră pe Ambroise. Compositorulu își acoperi fața și ridică ședința. Concursulu se continuă apoi în ziua următoare cu ușile închise, ér ministerulu artelorū frumose a ordonatū o cercetare. În totū casulū acesta întemprare pōte se aibă urmări hotărītore pentru organizațiunea conservatorului.

—x—

Poetulū Prati. — Prati este poetulu, la a căru mōrte a ținutū dimisionatulū președinte alū senatului italianū, Tecchio, cunoscuta cuvēntare, ce a făcutū atātū sânge rău între Austriaci. Pela începutulū anulū 1840, cândū Milanulū se află încă sub stăpānirea austriacă, Prati veni acolo se-și găsescū unū editorū pentru cei dintāiu copilași ai musei sale. La începutulū nu putū sē-vērși nimicū — nefindū cunoscutū și protejatū de nime. În sfirșitū unū cunoscutū alū lui, poetulū Piave, care a scrisū cele mai multe texturi pentru operele bētrēnului Verdi, ilū introduse într'o societate de oficeri austriaci. Aici își ceti elū poeziile sale, fiindū primite cu însuflețire. Urmarea a fostū, că între acești oficeri se făcu o colectă, care mijloci mai tārđiorū edarea poeziilorū lui Prati. De atuncī se aședā gloria lui Prati pe bune temelii. După ce spune acestea o foie din Viena, adaugă: »Mai tārđiu însă Prati se pare, că a uitatū, cui trebuia se mulțamēscā întemprarea, că poeziile lui se făcură cunoscute publiculu italianū, căci din scrierile lui din vremile mai din urmă s'au doveditū puține simpatii pentru oștirea austriacă.«

—x—

O lecțiune de limba arabă. — Unū germanū, care călătorește prin Orientū, scrie următoarele: »Acum călătoreșcu spre Palmyra. Doi polițiști, Curđi onești mē însoteșcu și cu bucuria în ochi imi dīcu, că totū acestū drumū duce și spre patria lorū spre Diarbekir. Curđii mei vorbescū turcește, și eu mē bucurū, că potū se-mi facū distracțiune, conversandū cu ei. — »Hussein aga, de multū petreci pe pāmēntū arabū?« întrebaiu pe unulū dintre ei. — »Da, efendi, de cincī ani.« — »Atun decī sigurū vei fi învățatū arabesce?« — »Puțintelū, efendi.« — »Bine. Atuncī învăț-mē și pe mine câte ceva. Ce trebuie, de exemplu, se dīcu, după obiceiulū arabū, decā intri în casa vr'unui Arabū?« — »Nu-i lucru mare, efendi, îi întinđi mână și-i dīcu, »bunā dininēta« în ori-ce limbă; căci elū scie deja, ce vrei se-i dīcu.« — »Dar decā așū fi setosū și așū vrē se bēu apă, sēu decā așū vrē se cerū cafea, ce se-i dīcu?« — »Nimicū, efendi; căci stăpānulū casei îndatā aduce cafeua și trebuie se bēi celū puținū trei cesci, decā nu vrei se comiți mare grobianitate. Ți va mai dā încă apă și zērū. Decā vei vrē, vei bē, decā nu vei vrē, vei clātinā die capū.« — »Dar decā așū vrē se mănāncū?« — »Vei avē, se aștepti, până ce va sosi timpulū mănācării, căci mai curēndū nu-ți va dā; dēr când elū va mānca, totū-deuna și pe tine te va invitā la mēsă.« — »Și decā așū vrē, se mē odihnescū la dēnsulū?« — »Te vei întinde pe divanū. Inșē acēstā cu greu credū, că vei face-o, până cândū vei avē propriulū țeu cortū, căci pēduchii de lemnū (stelnițele) așa te vorū pișcă, de nu-ți va mai veni poftā se te mai puni a doua orā pe divanū.«

»Cum poți întrebā pe Arabulū, că are ore niscăi vechituri de vëndutū?« — »Nici cum, efendi, căci totū ce are și pe pune înaltea ta și te va invitā se-i privești comorile, obiectulū care nu și va plăcē ilū vei dā îndērētū. — »Dar decā imi va plăcē ceva și așū vrea se-lū cumpērū cu cincī piastri?« — »Atuncī elū și va dīce: treiđeci, și decā va vedea că nu-lū înțelegi, va scōte din buzunarū treiđeci de piastri, și și-i va arēta. Tu vei mai adauge cincī piastri pe lângā cei cincī, ér elū va mai luā dintr'ai sēi cincī, și acesta așa va urmā mai depate. Tu vei adauge și elū va luā, până când cele douē grāmeđi de banū vorū fi egale, atuncī țergulū va fi gata; Arabulū și-i va dā vechitura, ér tu îi vei dā banii, și țergulū va fi încheiatū.«

»Da. Dar decā dela începutū va cere așa demultū, încātū nici de vorbă nu voiu putē stā cu elū?« — »Vei ride de elū, efendi, ér noi vomū ride dimpreună cu tine; atuncī se va rușinā și va borborosi ceva. Ce a dīșū, nu-lū întrebā, căci borborosela lui însemnēzā că: Cātū vrei dar se-mi dai?« — »Bine-i, Hussein aga, cu acestea amū putē petrece în casā; dar decā așū aflā ușa incuiatā și așū vrē se-i spunū Arabulū se mi-o deschidā?« — »Ziua și în timpulū de pace ușa totdeuna se aflā deschisā, nōptea și în timpulū de rēșboiu este incuiatā, dar atuncī sciu, că nu vei merge la dēnsulū. Cu acēstā decī nu-ți sparge multū capulū.« — »Da, frate, dar totuși trebuie se-i dai mai înainte de scire, că mergi la dēnsulū, ca nu cumva se i surprinđi femeile. Cum te vei adresā atuncī arabesce?« — »Prin orașe n'ai lipsā se te însinuezi, căci copii de pe strade fugū după tine, ca după o minune. Astfelū îți merge vestea înainte pre-tuindenea. Ér la Beduini femiile petrecū printre bārbați, nu se jenēzā; așa dar nici aici nu ai nimicū de dīșū.« — »Înțeleptū vorbesci Hussein aga. Dar decā așū vrē se intru în vr'o biserică, în vr'unū mecetū, cari sunt închise, cum se mē adresezū cătră păzitorū?« — »Ii vei arēta unū banū de o sutā de parale, și elū îndatā va fugi și va aduce cheia. — »Dar decā la vr'unū puțū tôte țevile vorū fi ocupate, cum voi dīce omenilorū, lāsați-mē și pe mine se bēu?« — »Ii vei gonī și te vei pune se bēi după pofta inimiei.«

— »Și decā vorū începe se fiā grobiani?« — »Atuncī mē vei chemā pe mine, efendi.« — Dar decā

pe stradā vr'unū Arabū cu catirulū sēu cu măgarulū mi va închide calea, cum se i strigū se 'mi ferescā din cale?« — »Vei dā cu biciulū în catirū sēu în măgarū și elū va feri din cale.« — »Dar ce voiu face, decā 'mī-va eși în drumū vr'unū tālharū?« la ascultā puținū, icī în carte-mi se aflū scrisū la teteharrak villa edrub hittabandzsa, (stai sēu decā nu îndatā impușcū)! Bine e dīșū acēstā arabesce?« — »Scii ce, effendi, decā ar veni numai unū tālharū, atuncī simplū de totū l'am omori; dar decā tālharii inadevērū ne-arū atacā, atuncī ei ar trebui se fie celū puținū treiđeci, și în acestū casū totū atāta va fi, ori vei dīce arabesce: hittabandzsa, ori vei impușcā. Dar ei nu vorū veni; ținutulū până la Palmyra este sigurū, căci tālharii multū se temū de noi.« — »Bine. Dar decā ne vomū întēlni cu Beduini pānici și eu așū vrē se mē împretinescu cu ei, cum ar trebui se vorbescū?« — »Le vei da zaharū pentru copii lorū, dar ilū vorū māncā ei înșiși și și-se vorā face prietini.« — »Înțeleptū vorbesci, frate; dar decā în vr'unū satū arabū aș vedē o copilā frumosā și aș vrē să-i facū unū complimentū, cum ar trebui se-i dīcu arabesce: frumosā copilā?« — »Mai bine va fi, decā de felū nu te vei exprimā; căci altcum va veni bētrēnulū beduinū, tātālū fetei, și elū încă numai prin semne se va adresā cătră tine, căci te va tocā cu vr'o pētrā în capū.« — »Ei, frate Hussein, nu cumva scii acestea din propria'ți pātāniā?« Lui Hussein celū cu lungi mustāți îi roși lața cea nēgrā, și dīse diplomatice: — »Effendi, acestea sunt afaceri interne, eu sunt de multū insuratū.« Cu acestea s'a sfērșitū lecțiunea de limbă. Cetitorulū pōte vedē, că avēndū unū dascālū specialistū, poți ușorū în-vēțā elementele limbei arabe.

—x—

Cetirea diarelorū în Austria. — I se scrie lui »Schl. Ztg.« din Viena: »Datele publicate despre vēndarea de timbre în 1883 constatā, că în acestū anū s'au timbratū 110,363,488 esemplare de jurnale din țerā. Acēstā cifrā privește numai pe Austria. Decā luām acum în considerare, că în anulū 1862 în întreaga monarhia s'au timbratū 64,337,956 esemplare, nu se pōte negā progresulū celū mare, ce l'a făcutū gustulū de cetitū. Insemnatū este și numērulū foilorū esterne încurse în Austro-Ugaria: de la 336,107 în anulū 1862 s'a ridicatū numai în Austria în 1883 la 1,696,631. Cātū de mari inșē sunt aceste cifre, totuși trebuie se recunoscēmū, că suntemū numai la începutulū desvoltării spirituale, căci la o populațiune mai multū ca de 22 miliōne vinū pe unū locutorū pe anū numai 5 exemplare. După acēstā se pōte computā, căte miliōne nu cetescu nici unū jurnalū, căci 112 miliōne esemplare abia sunt suficiente pentru 307,000 abonēți. Unde rēmanū inșē ceilalți 21, 837,244 austriaci? chiar dacă consideri, că douē miliōne citescu gratisū, totū mai rēmanū aprōpe 20 miliōne fără jurnale.«

—x—

Hotelū pentru sinucidī. — Se scrie din New-York, că de cincī-spre-đece zile s'a deschisū în acēlū orașū unū hotelū specialū pentru persōnele, care dorescu a-și curmā zilele. Fie-care camerā a acestui stabilimentū oferā între altele și obiectele decorative: o fringhiuță atārnatā, într'o formā fōrte elegantā, pentru acei călători, cari preferā spāndurarea ori cărei alte morți. Toaleta este unū curatū arsenalū de sticlūe pline cu diferite feluri de otravā, ér pe o mēsă de nōpțe se aflā în permanență unū mārēțū revolverū încarcātū. Este inutilū a spune, că călătorii, cari tragū acolo, suntū rugați a plăti comptulū mai înainte.

—x—

Scrisōre originală. — Următoarea scrisōre a poetului francesū Piron adresatā unui prietinū și datatā din 1732, caracterisēzā de minune vieța dela curtea din Versailles: »Tôte zilele trecū și sēmēnā una cu alta. Tôte zilele vēnātore; mai multe staule cu cāni, decātū case; urletele cānilorū și sunetele de cornū suntū pānea de tôte zilele. — Scii care este lista mănācārilor pe sēptēmānā? Lunī: Concertū. Marți: Representarea vre-unei tragedii. Mercuri: Concertū. Joi: Representarea unei comedii. Vineri: Slujbā dumneđeșcā, postū, grijirea de mātuirea sufletului. Sămbătā: Teatru italianescū. Duminecă: Messā mare. — La curte așū muri de uritū, decā nu ar fi ferestri la galeriā, căci acolo mē aședū cu o lornetā și stau mai multe cēsuri pe di — Dumneđeu scie ce plăcere imi facu trecētorii. Ah, e o adevēratā comedī! Ce îngāmfați suntū slubași curței! Ce fețe pocite de fricā și strēlucitōre de speranțe au alții! Ce false suntū în cea mai mare parte aceste figurī pentru ochii, ce vedū lāmuritū! E o adevēratā plăcere pentru mine! Nimicū cum se cade nu vedū, decātū figurile Elvețienilorū, cari suntū singurii filosofi aici la curte: cu hebebardele lorū pe umeri, cu mustāțile lorū mari și cu a lorū în fălășare, par-cā ridū de toți acești omeni, ce alērgā după norocū. În acēstā privință sunt și eu Elvețianū. — Eri mē uitamū astfelū la Voltaire care se rostogolī ca și o mazare micā, verde printre omeni, când bāgāndu-mi de sēmā imi dīse repede: »Ah bunā ziua, dragā Piron, ce faceți aici la curte? Eu stau de trei sēptēmāni aici; »Mariana mea s'a reprezentatū; cātū mai curēndū o se se reprezenteze și »Zaire.« Când va veni rēndulū lui »Gustav?« Cum vē aflați? — Ah domnule Duce, chiar vē căutamū, o vorbā numai vrēu se vē spunū.« — Astea le-a spusū una după alta repede și nu gāsiamū nici o vorbā se-i rēspunsū, ci pare că eramū crescutū din pāmēntū, așa-i stamū în față. Când l'amū întēlnitū ađi diminețā apoi i-amū rēspunsū, »Fōrte bine, Dle Voltaire, stāu la dispozițiunea D-tale!« — Elū nu scīa, ce vremū se i spunū și fuii silitū se-i aducū aminte, că în ziua trecutā mē părăsise întrebāndu-mē cum mē aflū și că mai curēndū n'amū avutū vreme, se-i rēspuudū.«

Editorū: Iacobū Muresianu.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Muresianu.

